

vi, vi vide intet om det, men det vil blive ordnet saaledes, som Folkets Flertal ønsker. Dette siger nu ikke ret meget med Hensyn til de økonomiske Forhold. Han siger: „Vi ere nødte til at sige: Det bliver Folket, der bestemmer det. Hvis vi vilde give os Fantasien i Vold og udmale os, hvordan den socialistiske Stat kommer til at se ud, vilde man med fuld Føje kunne sige til os: Hvor vide I det fra?“ Ja, det er netop det, jeg mener. Efter hvad det ærede Medlem der har udtalt, maa jeg med fuld Føje spørge: Hvad vide De om den socialistiske Stat? Men jeg behøver jo ikke at spørge, da det ærede Medlem selv har sagt, at de vide intet som helst. Jeg er, siger jeg, det ærede Medlem i allerhøjeste Grad taknemmelig for denne Oplysning. Dette have vi andre nu sagt Gang efter Gang. Dette siger jeg, selv om jeg muligvis løber den Fare at faa det hæftet paa mig, at jeg intet Begreb har om de Dele. Dette har det ærede Medlem sagt om Landbrugsministeren, og det ærede Medlem for Fakse (Stauning) sagde det om det ærede Medlem for Løvel (A. Nielsen) forleden Dag, at det var Ting, vi intet synderligt Kendskab havde til. Jeg tror endog, det er gaaet saa vidt, at det er sagt overfor den ærede Landbrugsminister, at han ikke har det ringeste Begreb om, hvad Socialismen vil. (Hør!) Ja, men have de ærede Medlemmer da selv Begreb om det? Vi have det ærede Medlems 4 Gange gentagne Udtalelse om, at de vide ikke, hvad de ville. Vi andre have nu gaaet og sagt dette Gang efter Gang, men ingen har villet tro os, i alt Fald tilsyneladende. Men nu kommer — uden Sammenligning i øvrigt — den lille Dreng og siger: Der er intet, absolut intet. Det er Historien om Kejserens ny Klæder. Altsaa, det ærede Medlem siger ganske aabent til os: Jeg ved intet om, hvordan det vil blive i den socialistiske Stat. Det er „den tilslørede Dame“, som der blev sagt i Dag. Jeg vil nu hellere sammenligne det med Historien om Kejserens ny Klæder: Der er intet, absolut intet!

Naa, men saa kunde det jo hænde, at de ville give saa gode Vink fremover, at vi af den Grund alligevel kunde indrømme de Herrer Socialdemokrater, at de havde adskilligt at byde, som vi andre ikke havde

at byde. Ja, hvad er det for Vink, de give? Naar Socialismen, den socialistiske Stat, eller hvad de nu ville kalde det, bliver gennemført, siger det ærede Medlem for Fredericia, ved man een Ting; og det er, at saa vil der ingen Nød være. Hvor ved det ærede Medlem det fra? Han har jo to Spalter forud sagt, at han ved intet som helst om den socialistiske Stat. Han ved blot, at det vil blive saaledes, som Folkets Flertal vil have det. Ja, det er ogsaa det, vi stile hen imod, at det skal blive saaledes, som Folkets Flertal vil have det, at det skal gaa Skridt for Skridt fremad fra den nuværende Samfundstilstand til en kommende, eller for at bruge et Udtryk, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) har brugt, at det skal være en organisk Udvikling af det nuværende Samfund. Men det siger ikke det allerfjerneste om, hvad vi kunne vente os i den socialistiske Stat, ikke det fjerneste. De Herrer have, eller i alt Fald det ærede Medlem for Fredericia, — jeg ved ikke, om han taler paa sit Partis Vegne, om Partiet vil underskrive hans Udtalelser — givet den mest aabenbare Falliterklæring, jeg nogen Sinde har hørt nogen give. Det er en saa fuldstændig Falliterklæring, at vi Gang efter Gang kunne møde de Herrer med dette: Hvad vide De? Intet! Det er deres eget Svar.

Men lad os gaa videre og se, om der da skulde være nogen Mulighed for, at de Herrer kunde give os Fingerpeg i Retning af bedre Samfundsforhold, om de kunde give tydeligere Fingerpeg end dem, vi andre kunne give. Kunne de det, skal jeg — og jeg er overbevist om ogsaa det Parti, jeg tilhører — være fuldt ud villig til at laane dem Øre. Det ærede Medlem for Fredericia siger et Par Gange i sin Omtale af en Bemærkning af den højtærede Konseilspræsident, tror jeg, det var — det var i alt Fald af en Minister —, om, at i den socialistiske Stat ville Folk være, omtrent som de ere i Dag: Ja, det tror jeg ogsaa. Han gentog dette en Gang senere, at Folk i den socialistiske Stat ville være, som de ere nu. Ja, hvis vi overhovedet kunde tænke os at faa den socialistiske Stat — jeg har ikke Spor af Frygt for, at den vil komme —, ville de